

4. KAPITOLA

STRAŠIDELNÝ VLAK V DUCHOVANOCH

„BARNABÁÁÁÁÁÁŠŠŠ!“ kričal Jakub.

Chodili hore-dolu po celej lúke víl z Kvetinkova a volali na Barnabáša, no nikde sa neobjavil. Nakoniec ich pán Tajomný zastavil. „Musíme sa vrátiť do vstupnej haly a oznámiť, že sa nám stratil.“

Jakub zastonal. *Tolko sme toho prešli a nadarmo!* Sklesnuto sa vliekol za ostatnými, keď zamierili späť k vstupnej hale.

Všetko tam však vyzeralo akosi inak. Vysoké pestrofarebné kvety sa premenili na vyššie hrozivé stromy s vyškerenými lebkami namaľovanými na kôre. Jakub sa rozbehol, aby dohnal ostatných.

„Tadiaľto sme neprišli,“ upozornil Noru. „Kde to vlastne sme?“

Nora sa pozrela do mapy. „Neviem to iste, ale povedala by som, že v Duchovanoch...“

Karol sčista-jasna zakričal: „Tamto je Barnabáš!“

Ďaleko pred nimi Jakub uvidel na chodníku nezameniteľnú postavu svojho spolužiaka. Barnabáš na nich chvíľu civel. Potom sa rozbehol.

„BARNABÁÁÁÁÁÁŠŠŠ!“ zakričal pán Tajomný a vyštartoval za ním. Jakub sa snažil udržať s ním tempo, no odrazu uvidel, ako najprv Barnabáš a potom aj pán Tajomný zišli z chodníka. Keď spolu